

Sygn. akt IX Ca 856/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Charukiewicz (spr.)
Sędziowie:	SO Jolanta Strumiłło SR del. Jacek Barczewski
Protokolant:	sekr. sądowy Ewelina Gryń

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 r. w Olsztynie na rozprawie
sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.
przeciwko B. W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w Mrągowie

V Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Biskupcu

z dnia 23 sierpnia 2013 r., sygn. akt V C 378/13,

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądzoną w punkcie 1 kwotę obniża do kwoty 11.098,23 zł (jedenaście tysięcy dziewięćdziesiąt osiem złotych i dwadzieścia trzy grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 10 listopada 2012 roku do dnia zapłaty oraz zasądzoną w punkcie 2 kwotę obniża do kwoty 266,40 zł (dwieście sześćdziesiąt sześć złotych i czterdzieści groszy), oddalając powództwo w pozostałej części,

II. oddala apelację w pozostałym zakresie,

III. nie obciąża pozwanej kosztami procesu na rzecz powódki za instancję odwoławczą.

Sygn. akt IX Ca 856/13

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. w S. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. W. kwoty 15 179,63 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej w NBP od 19 lutego 2013 roku do dnia zapłaty wraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż jest nabywcą wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki jaką zawarł ze (...)Kasą (...) w G.ojciec pozwanej. Pożyczka nie została spłacona. Pozwana jest spadkobiercą kredytobiorcy, która nie złożyła oświadczenia o ograniczeniu swojej odpowiedzialności za długi spadkowe.

Pozwana B. W. wniosła o oddalenie powództwa. Podała, iż umowa pożyczki była ubezpieczona i nie było mowy o konieczności jej spłaty. Ponadto, kredytodawca poinformował ją na piśmie o umorzeniu pożyczki. Dokument o tej treści został jednak przez pozwaną zagubiony w związku z czym wystąpiła o jego ponowne wydanie, ale nie otrzymała odpowiedzi.

Wyrokiem z dnia 23 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Mrągowie V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Biskupcu zasądził od pozwanej B. W. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 15.179,63 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego w Narodowym Banku Polskim, za okres od dnia 19 lutego 2013 roku do dnia zapłaty. Zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.633,70 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy ustalił, że J. W. był członkiem (...) Kasy (...) w G..

W dniu 10 lipca 2009 roku pomiędzy (...)Kasą (...) z siedzibą w G. a J. W. została zawarta umowa pożyczki kwoty 16.340 zł.

Pożyczkobiorca zobowiązany był do spłaty pożyczki wraz z należnymi odsetkami w terminie do dnia 10 lipca 2014 roku. Spłata pożyczki miała następować zgodnie z planem spłaty stanowiącym załącznik nr 2 do umowy tj. w 60 miesięcznych ratach po 426,36 zł płatnych bez wezwania (ust. 11 umowy). J. W. wraz z podpisaniem umowy pożyczki zaakceptował jednocześnie regulamin udzielania kredytów i pożyczek oraz wysokość ich oprocentowania. (...) w umowie zastrzegł sobie prawo do wypowiedzenia umowy z 30-dniowym terminem wypowiedzenia i postawienia całej pożyczki wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wymagalności w przypadku stwierdzenia, że warunki udzielania pożyczki nie zostały dotrzymane, a także w przypadku gdy pożyczkobiorca nie zapłacił w terminach określonych w umowie pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy listem poleconym do zapłaty zaległych rat w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy (ust. 26 umowy). W przypadku nieterminowej spłaty pożyczki należność z tego tytułu staje się w dniu następnym należnością przeterminowaną. Od niespłaconego w części lub w całości kapitału, a od dnia wniesienia powództwa od całości zadłużenia, pobierane są odsetki według zmiennej stopy procentowej wynoszącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego. W przypadku uchybienia postanowieniom dotyczącym zasad i terminu spłaty, pożyczkobiorca będzie każdorazowo zobowiązany do uiszczenia na rzecz (...) opłat windykacyjnych z tytułu następujących czynności: a) zawiadomień, b) wezwań do zapłaty, c) wypowiedzenia umowy, d) ustalenia adresów zamieszkania, e) monitów telefonicznych w kwocie nie większej niż 300 zł. W przypadku zlecenia podmiotowi zewnętrznemu podjęcia działań windykacji terenowej (w szczególności zmierzających do bezpośredniego kontaktu z dłużnikiem w miejscu zamieszkania lub pracy), pożyczkobiorca będzie każdorazowo obciążony kosztami tych działań

Z dalszych ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że (...)Kasa (...) z siedzibą w G. wypłaciła J. W. przelewem kwotę 16.340 zł tytułem udzielonej pożyczki.

Z uwagi na nieterminowe spłaty pożyczki J. W. pismem z dnia 25.02.2010 r. został wezwany do zapłaty kwoty 462,81 zł

J. W. zmarł w dniu 6 sierpnia 2011 roku.

Postanowieniem z dnia 16 września 2011 roku, w sprawie I Ns 212/11 Sąd Rejonowy w Biskupcu stwierdził, że spadek po J. W. zmarłym 6 sierpnia 2011 roku w całości nabyła córka B. W..

W dniu 31 stycznia 2013 roku została zawarta w formie aktu notarialnego pomiędzy (...)Kasą (...)(...) w G., a (...) Sp. z o.o.z siedzibą w S.umowa cesji wierzytelności, w tym również wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki z dnia 10.07.2009r. nr (...).

Pismem z dnia 29.10.2012r. (...) sp. z o.o. w S. wezwała B. W. do zapłaty kwoty 14.497,22 zł tytułem niespłaconego kapitału oraz odsetek karnych naliczonych od kwoty całego niespłaconego kapitału pożyczki od dnia następującego po dniu wymagalności umowy oraz poinformowano o cesji wierzytelności. Pismo zostało odebrane przez B. W. w dniu 02.11.2012r.

Do dnia zamknięcia rozprawy pozwana nie uregulowała należności dochodzonej pozwem.

W ocenie Sądu Rejonowego roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie w całości. Pozwana jest jedynym spadkobiercą J. W. i w związku z tym jest zobowiązana do zapłaty przedmiotowego długu. Pozwana nie kwestionowała wysokości i zasadności roszczenia głównego oraz odsetek. Twierdzenia powoda zostały wykazane złożonymi do akt sprawy dokumentami. Przy czym Sąd Rejonowy podkreślił, iż pozwana nie wykazała by powód umorzył rzeczony dług.

Powyższy wyrok zaskarżyła apelacją pozwana domagając się uchylecia wyroku.

Wskazała w uzasadnieniu, iż pożyczka została spłacona przez spadkodawcę w kwocie 10 659 zł. Pożyczkodawca został poinformowany o śmierci pożyczkodawcy. W związku z tym pozostała do spłaty część pożyczki została umorzona o czym pozwana została poinformowana na piśmie, które jednak zaginęło. Skarżąca zaproponowała, iż mogłaby spłacić kwotę 4 000 zł w ratach po 100 zł miesięcznie jednak bez odsetek. Ponadto pozwana wskazała na swoją trudną sytuację materialną.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie, wskazując w uzasadnieniu na trafność orzeczenia Sądu Rejonowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest w części zasadna.

Sąd I instancji zasądzając całą kwotę dochodzoną pozwem pominął fakt, iż stwierdzenie nabycia spadku po zmarłym kredytobiorcy przez pozwaną nastąpiło w dniu 16 września 2011 r., natomiast pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 21 lutego 2013 r. Zatem powód zwlekał z dochodzeniem swojej należności przez blisko półtora roku, co spowodowało, iż kwota odsetek karnych znacznie wzrosła. Nie było przeszkód by powód wystąpił z przedmiotowym roszczeniem do pozwanej znacznie wcześniej. Tak się jednak nie stało. Takie zachowanie powoda nie może zasługiwać na aprobatę i korzystać z ochrony prawnej, bowiem jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (art. 5 k.c.). Klauzule – społeczno-gospodarczego przeznaczenia prawa i zasad współżycia społecznego – ujęte w art. 5 k.c., należy traktować jako normy społeczne ogólne, odnoszące się do wszystkich możliwych przypadków, gdy powoływane się na prawo podmiotowe nie stanowi jego wykonywania lecz jego nadużywanie, które nie jest społecznie aprobowane w związku z tym nie korzysta z ochrony.

W związku z powyższym nie było, w ocenie Sądu, zasadne żądanie powoda zapłaty odsetek karnych od kwoty zaciągniętego kredytu.

W rezultacie zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda podlegała kwota kapitału głównego (11.098,23 zł, zgodnie z wysokością zadłużenia –k.64v). Od tej kwoty powodowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie od chwili wyznaczenia pozwanej przez powoda terminu zapłaty pożyczki, a zatem od dnia 10 listopada 2012 r.

W pozostałej części apelacja podlegała oddaleniu. Pozwana nie wykazała, iż powód zwolnił ją lub jej poprzednika prawnego z długu. Pozwana nie przedstawiła żadnego dowodu, który miałby wskazywać na tę okoliczność, poprzestając jedynie na gółosłownych twierdzeniach. Powód zaprzeczył aby było złożone oświadczenia o zwolnieniu z długu pozwanej i żadne pismo o tej treści nie było również przesłane do pozwanej. Tak więc okoliczność ta była sporna.

W tej sytuacji pozwana zobowiązana była tę okoliczność udowodnić. Zgodnie bowiem z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Wobec zaprzeczeń powoda o zwolnieniu pozwanej z długu nie były wiarygodne zeznania pozwanej, iż zdarzenie to miało miejsce, a jedynie dowód tego zaginął. W związku z tym twierdzenie to nie mogło stanowić podstawy ustaleń faktycznych sprawy i prowadzić do oddalenia powództwa.

Stosownie do zmiany wyroku w części rozstrzygającej o roszczeniu głównym zmieniono postanowienie o kosztach procesu za pierwszą instancję, stosunkowo rozdzielając te koszty.

Z powyższych względów orzeczono jak w wyroku na podstawie art. 386 § 1 i art. 385 k.p.c.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. uznając, iż pozwana nie zawiniła w powstaniu zobowiązania i w ramach swoich możliwości finansowych była gotowa do spłaty części zobowiązania.